

συναπάντημα

συναπάντημα, το, ουσ. [<μσν. συναπάντημα], τυχαία συνάντηση, ιδίως στο δρόμο: «καθώς ερχόμουν, είχα ένα ευχάριστο συναπάντημα με τον τάδε, που είχα καιρό να τον δω».

- η κούκλα, η μούχλα η πανούκλα και το κακό συναπάντημα, βλ. λ. [κούκλα](#).

- η σάρα η μάρα και το κακό συναπάντημα, βλ. λ. σάρα.

- κακό συναπάντημα, **α.** τυχαία ανεπιθύμητη συνάντηση, ιδίως στο δρόμο: «καθώς ερχόμουν, είχα ένα κακό συναπάντημα με κάποιον, που του χρωστάω κάτι λεφτά κι έχασα το κέφι μου». **β.** (για πρόσωπα) ομάδα από παράνομα ή κακοποιά στοιχεία: «σ' αυτό το μπαράκι μαζεύεται όλο το κακό συναπάντημα της περιοχής μας».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας